

זבחים דף עד

הלכות עבודה זרה וחקות הגוים

פרק שביעי

איבוד ע"ז ואיסור הנאתה

א עבודה זרה או אשה שנספרה - אפרה אסור בהנאה. ונחלת שלעבודה זרה אסורה, והשלהבת מתרת, מפני שאין בה ממש.

ספק עבודה זרה אסור, וספק ספקה מתר. כיצד? כוס שלעבודה זרה שנפל באוצר מלא כוסות - פלן אסורות, מפני שעבודה זרה וכל משמשיה אוסרים בכל שהן. פנש כוס אחד מן התערבת ונפל לכוסות שניים - הרי אלו מתריין.

טבעת שלעבודה זרה שנתערבה במאה טבעות, ונפלו שתיים מהן לים הגדול - התרו הכל, שאני אומר: אותה הטבעת היתה בכלל השתיים שנפלו. נתערבה במאה ונחלקו, ארבעים למקום אחד וששים למקום אחר, ונפלו הארבעים פלן לטבעות אחרות - פלן מתרות, שאני אומר: אותה הטבעת האסורה, ברב היא. נפלו הששים לטבעות אחרות - פלן אסורות.

הלכות מאכלות אסורות

פרק ששה עשר

הנוצר מאיסורי הנאה

ד כיצד? רמון אחד מרמוגי בדין שהיה ערלה ונתערב בכמה אלפים רמונים - הכל אסור בהנאה. וכן חבית סתומה שלגין ערלה או פלאי הפנים שנתערבה בכמה אלפים חביות סתומות - הכל אסורין בהנאה. וכן שאר השבועה דברים.

ה נפל רמון אחד מן התערבת הזאת לשני רמונים אחרים מרמוגי בדין, ונפל מן השלשה רמון אחד לרמונים אחרים - הרי אלו האחרים מתריין, שהרי הרמון שלתערבת הראשונה בטל ברב. ואם נפל מן התערבת הראשונה רמון לאף - פלן אסורין; לא נאמר 'בטל ברב' אלא להתיר ספק ספקו, שאם יפל מן התערבת השנייה למקום אחר - אינו אוסר. וכן כל פיוצא בזה.

הלכות תרומות

פרק חמשה עשר

האוסרים בכל שהוא ובטעם, התרומות

ב נתערבה חבית סתומה במאה חביות, ונפלה אחת מהן לים הגדול - ואמרין: שלתרומה היא שנפלה; מה שאין כן בתאנה שנפלה למאה ונפלה אחת מהן לים הגדול, אלא צריך להפריש אחת. לפי שהחבית - נפילתה נכרת; ותאנה וכיוצא בה - אין נפילתה נכרת.

ג חבית סתומה שנתערבה במאה חביות ונפתחה אחת מהן - נוטל ממנה אחד ממאה ושונה אותה החבית, אבל שאר החביות אסורות עד שיתפתחו. וכל אחת ואחת שתפתח מהן - נוטל ממנה כדי דמועה, ושונה השאר.

נתערבה חבית במאה ונפתחו חביות, ונתפתחו מהן מאה חביות - נוטל מהם כדי דמועין חבית אחת, ושונה המאה, ושארו חמשים אסורות, ואין מחזיקין לאותה חבית שלתרומה שהיא ברב. אפלו היו כמה אלפים חביות - פלן מדמע, וכל מה שיפתח, נוטל ממנו אחד ממאה, ושונה השניים, והשארו מדמע.

